

Protokół

8. posiedzenia, IV. sesyi, V. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 10. Stycznia 1887.

Początek o godzinie 11 minut 35.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Jan hr. Tarnowski.

Sekretarze: Stanisław hr. Badeni, A. Jędrzejowicz, Wł. książę Sapieha.

Obecnych posłów 105.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Namiestnik J. E. Filip Zaleski.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek uwiadamia Izbę, iż udzielił pp. hr. Szcześnemu Koziębrodzkiemu i hr. Janowi Stadnickiemu ośmiodniowych urlopów.

Na skutek wniesionych prośb, które sekretarz p. hr. Badeni odczytuje, udziela Izba pp. ks. Romanowi Czartoryskiemu i Dr. Mikołajowi Zyblikiewiczowi urlopów do końca sesyi bieżącej, zaś JE. p. Julianowi Dunajewskiemu na przeciąg trzech tygodni.

Sekretarz p. St. Badeni czyta spis petycyj, wniesionych po dzień 10. Stycznia b. r. które przydzielono następującym komisjom:

Komisji gminnej L. 410, 411, 412, 443, 444, 445, 455.

Komisji administracyjnej L. 413, 414, 415, 446.

Komisji górniczej L. 416, 468.

Komisji drogowej L. 417, 454.

Komisji budżetowej L. 418, 419, 424, 428, 429, 430, 434, 435, 440, 441, 442, 447 do 452 włącznie, 458, 459, 460, 462.

Na wniosek p. Chrzanowskiego uchwała Izba odczytanie całego tekstu petycji do L. 462, którą sekretarz p. A. Jędrzejowicz odczytuje:

Do Wysokiego Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

P e t y c y a

Dra Stanisława Smolki, profesora Uniw. Jagiell., członka Akademii Umiejętności w Krakowie, (zamieszkałego obecnie w Rzymie, Piazza Barberini 18) w sprawie subwencyi na wyprawę naukową w celu studyów w archiwach Watykańskich.

Wysoki Sejmie krajowy!

Otwarcie archiwów Watykańskich dokonane przed czterema laty na rozkaz Leona XIII. zaliczonym będzie niezawodnie w poczet najdonioślejszych wydarzeń w dziejach nauki historycznej. Wszystkie narody dbałe o poznanie swojej przeszłości, poczęły korzystać z tej nieprzebranej kopalni najcenniejszych pomników dziejowych, a dla poparcia i ustalenia tego ruchu naukowego powstają w Rzymie coraz to nowe instytuty, mające na celu systematyczną organizację i umiejętne kierownictwo poszukiwań w archiwach Watykańskich. Smutnem byłoby to dla nas świadectwem, gdybyśmy według sił i możliwości nie wzięli udziału w tych naukowych usiłowaniach tem bardziej, że praca w archiwach Watykańskich dostarczyć może środków do zgłębienia i wyjaśnienia najdonioślejszych a zarazem najzawilszych zagadnień z zakresu naszych dziejów.

Jakoż już przed dwoma laty krakowska Akademia Umiej. pomna swych obowiązków w wytykaniu drogi żywotnym przedsięwzięciom naukowym, uczyniła krok pierwszy w tym kierunku, który utorował dalszym pracom nad dziejami polskimi drogę w archiwach Watykańskich. Dwaj wysłańcy Akademii Dr. Abraham i Dr. Dembiński przepędziwszy kilka miesięcy w zimie r. 1885/6 w Rzymie, złożyli jako owoc swej pracy obszernie sprawozdania, które dla wszystkich późniejszych pracowników, mających podejmować badania szczegółowe, nie przestaną być cenną wskazówką. Skutkiem rozbudzonego w tym kierunku zajęcia, powstała myśl wysłania liczniejszej ekspedycyi naukowej do Rzymu pod mojem kierownictwem. Zaszczycony zaufaniem kilku osób, które z rzadką a tylekroć wypróbowaną u nas ofiarnością przystąpiły do urzeczywistnienia tej myśli, podjąłem się zorganizowania pracy zbiorowej w archiwach Watykańskich, któraby przynajmniej w zakresie kilku donioślejszych zagadnień dziejowych zdołała wydobyć odrazu z ukrycia obfitszy materiał. — Do ofiar prywatnych Najprzewielebniejszego księdza Arcybiskupa lwowskiego, hr. Kazimierza Badeniego, hr. Ksawerego Braniciego, ks. Wład. Czartoryskiego, ks. Andrzeja Lubomirskiego, hr. Andrzeja Potockiego, Jego Magnificencyi hr. Stanisława Tarnowskiego, hr. Benedykta Tyszkiewicza, pani Maryi Falkenhagen Zaleskiej i trzech osób, których wyraźny zakaz nie pozwala mi ich nazwisk wymieniać, — przybyły subwencye Wydziału krajowego i Akademii Umiejętności, a w ten sposób zebrał się fundusz, który dozwalał zaciągnąć do tej pracy pięciu wychowalców Uniwersytetu Jagiellońskiego: Dra Józefa Kallenbacha, Dra Józefa Korzeniowskiego, Stanisława Krzyżanowskiego, Witolda Bubezyńskiego i Stanisława Windakiewicza, w obec czego wyprawa ta przybrała obok celu naukowego nieobojętny dla przyszłości tych młodych pracowników cel dydaktyczny.

Wielką pomocą w urzeczywistnieniu tej myśli stała się wreszcie jedna jeszcze okoliczność. że jednemu z wybranych przezemnie uczestników wyprawy dostało się w udziale stypendyum zagraniczne utworzone na pamiątkę 25 letniego jubileuszu paowania Najj. Pana, dwom innym zaś J. O. książę Adam Sapieha nadał stypendya z fundacyi ks. Leona Sapiehy. Skoro zaś dzięki powyższym osobom, instytucyom i władzom zapewniony został los zamierzonej wyprawy, nie odmówił jej również Wysoki c. k. Rząd swego skutecznego poparcia. Wskutek podania mojego o urlop, otrzymałem bowiem w Sierpniu zawezwanie od J. E. Pana Ministra oświaty, aby przybyć do Wiednia celem bliższego porozumienia się w przedmiocie zamierzonej wyprawy, tam zaś udzielono mi nie tylko urlopu na pół roku, i subwencyi na koszt podróży i pobytu w Rzymie, ale zarazem powierzono mi na czas tegoż pobytu kierownictwo austriackiego instytutu historycznego, uczestników zaś naszej wyprawy przyjęto do Instytutu jako członków nadzwyczajnych. Zadania naszej wyprawy doznały wskutek tego w niejednym względzie rozmaitych ułatwień i stanęły pod opieką ces. i król. ambasad austriacko-węgierskich przy stolicy Apostolskiej i Rządzie włoskim.

Cennym nabytkiem zorganizowanej w ten sposób wyprawy stało się wreszcie przybycie do Rzymu Dra Ludwika Grosiego z Warszawy, dawnego ucznia mojego, który na wiadomość o mojem przedsięwzięciu, ofiarował mi na własny koszt swój udział w zamierzonych pracach i z godną nznania bezinteresownością oddał się pod moje kierownictwo.

Tak więc od połowy Października z. r. raźnie postępuje praca zbiorowa w archiwach Watykańskich oraz rozlicznych innych prywatnych i publicznych zbiorach i bibliotekach rzymskich. Z Nowym Rokiem ubywa w składzie naszej wyprawy jedna siła wskutek powołania Dra Kaltenbacha na stanowisko kustosa Biblioteki Akademii Umiejętności w Krakowie, zresztą cały skład wyprawy pozostaje niezmienny a zebrany fundusz pozwala prowadzić dalej rozpoczęte prace mniej więcej do połowy Marca b. r. Co do mnie, korzystając z wakacyj świątecznych powróciłem na kilka dni do kraju, aby się rozejrzeć, czy w obecnych okolicznościach nie byłoby możebnem ustalenie przyszłości rozpoczętego przedsięwzięcia, chociażby w skromniejszym rozmiarze.

Zachęcony zdaniem kilku osób, które z sprawozdań moich mogły powziąć dokładniejsze wyobrażenie o doniosłości tego przedsięwzięcia, ośmielam się polecić jego przyszłość opiece Wysokiego Sejmu.

Jeśliby Wysoki Sejm raczył przez pewien szereg lat przeznaczać na cele prac naukowych w archiwum Watykańskiem kwotę 1.500 zł. rocznie a zarazem wyjednać u Wysokiego c. k. Rządu przyznanie takiej samej kwoty rocznej na cel powyższy, możnaby w pewnym związku z Instytutem austriackim a z zachowaniem wszelkiej swobody dla pracowników oddających się studjom nad dziejami polskimi, ustalić byt naszej misji naukowej w Rzymie z nieobliczonym pożytkiem dla nauki dziejów ojczyźtych.

Fundusz, któryby w ten sposób na pewien przeciąg czasu zapewniony został, służyłby ku udzielaniu stypendyów rzymskich, albo też częściowych zasiłków, o ileby w danym razie znaleźli się pracownicy, którzy pod warunkiem przyznania pewnej subwencji byłiby gotowi na własny koszt czynić poszukiwania w archiwach Watykańskich. Na podstawie zebranych doświadczeń mógłbym na każde wezwanie Wysokiego Wydziału krajowego dostarczyć potrzebnych informacji zarówno dla zawiązania rokowań z wysokim Rządem celem urzeczywistnienia tej myśli, jak i dla ostatecznego zorganizowania badań w archiwum Watykańskiem, jeżeliby Wysoki Sejm raczył im użyczać swojej stałej opieki.

Na razie zaś ośmielam się prosić Wysokiego Sejmu o przyznanie dalszego zasiłku dla tegorocznej wyprawy naukowej do Rzymu w kwocie 1000 zł. w. a., który dozwoliłby mi przedłużyć ją aż do rozpoczęcia wakacyj archiwalnych z końcem Czerwca b. r. Jeśli Wysoki Sejm raczy przychylić się do tej prośby, będę mógł pozostawić w Rzymie po moim odjeździe trzech współpracowników przez dalsze trzy miesiące, nie objęte pierwotnym programem naszej wyprawy; są to bowiem stypendyści, których stypendya nie wystarczyłyby same na utrzymanie w Rzymie wobec panującej tam dziś drożyzny.

Zasiłek ten dozwoliłby zebrać tegorocznej wyprawie plony bardzo obfite, ponieważ współpracownicy moi, którychbym w Rzymie pozostawił, będąc już w toku rozpoczętych robót, zdolaliby opracować w krótkim stosunkowo czasie nierównie znaczniejszy materiał, aniżeli ktokolwiek inny, potrzebujący dopiero wdrożenia się w tę pracę.

Prośbę moją przedkładał zaś Wysokiemu Sejmowi tem śmieiej, że przedmiot, ku któremu wyprawa tegoroczna przedewszystkiem skierowała swoje usiłowania, nietylko doniosłością swoją zasługuje na szczególniejszą uwagę, ale zarazem w obecnej chwili stanowi niejako punkt honoru dla polskiej nauki. Wyprawa tegoroczna rzymska zajęła się bowiem przedewszystkiem studjami nad historią Stefana Batorego i jego czasów, pragnąc w ten sposób złożyć hołd pamięci wielkiego króla w 300 letnią rocznicę Jego zgonu.

Plony zaś dotychczas zebrane utwierdzają nas w tem przekonaniu, że zagadnienia tej wagi, jak restauracya katolicyzmu w Polsce po burzy reformacyjnej, wzmocnienie władzy królewskiej za Batorego, genialne plany króla w sprawie wschodniej, mające taką niepospolitą doniosłość dla historii powszechnej, geneza unii kościelnej, początki urzędzenia i zagospodarowania kresów ruskich, słowem problematy dziejowe, których dokładne zgłębienie sięga po za zakres samej erudycyi historycznej, staną dopiero w jasnym świetle przed oczyma naszych historyków, gdy poznamy należycie obfite źródła watykańskiego archiwum.

Jeśli mi danem będzie przedłużyć trwanie tegorocznej wyprawy aż do rozpoczęcia wakacyj archiwalnych, mogę zaręczyć, że wszelkie materiały watykańskiego archiwum, odnoszące się do czasów Batorego, będą w tym czasie opracowane i oddane następnie do użytku publicznego, w przeciwnym razie musiałaby rozpoczęta robota stanąć w pół drogi.

Polecając prośbę powyższą rozważde Wysokiego Sejmu, pozwałam sobie załączyć 10 egzemplarzy programu tegorocznej wyprawy, jej celów i sposobu urzędzenia.

W Krakowie dnia 1. Stycznia 1887 r.

Dr. Stanisław Smolka w. r.

profesor Uniw. Jagiel., czł. Akad. Umiej. w Krakowie.

Następnie przydzielono komisji budżetowej jeszcze petycyje do L. 463, 465, 467, 470, 472 i 473.

Komisji szkolnej L. 420 do 423 włącznie, 426, 427, 432, 437, 438, 439, 457, 461, 464, 469.

Komisji petycyjnej L. 431, 433.

Komisji gospodarstwa krajowego L. 436, 456, 466.

Komisji kolejowej L. 471.

Wydziałowi krajowemu zaś jako komisji przekazano petycyje do L. 425 i 453.

Następnie odczytuje sekretarz p. St. Badeni pismo J. E. p. Namiestnika z dnia 7. Stycznia b. r. L. 137|pr. z przedłożeniem projektu rządowego do ustawy o rybołówstwie.

Na wniosek p. hr. Artura Potockiego uchwała Izba odesłanie powyższego przedłożenia bez drukowania do komisji rybackiej na dzisiejszem posiedzeniu obrać się mającej.

Sekretarz p. St. Badeni czyta następujący wniosek naglący:

Z uwagi na toczące się właśnie rokowania z rządem rumuńskim co do zawarcia traktatu, handlowo-cłowego z Austro-Węgrami, i stawianych żądań, by w zamian za wolny lub nader niskim cłem obłożony import produktów przemysłu austriackiego do Rumunii, zabezpieczony został na dłuższy szereg lat import zboża rumuńskiego do Austro-Węgier, bez cła lub za opłatą ceł zbożowych dziś istniejących, tudzież by otwarte zostały granice państwa austro-węgierskiego dla przypędu i przewozu bydła żywego lub bitego z Rumunii;

Z uwagi dalszej, iż w obec polityki handlowo-cłowej innych państw granicznych z Austro-Węgrami, a zwłaszcza tych, w których do niedawna jeszcze znajdowały zbyt austriackie produkty rolnicze, zawarcie układu handlowo-cłowego z Rumunią pod warunkami powyż określonymi, naraziłoby nieochybnie produkcję rolniczą w Austrii na konkurencyę byt jej niszczącą, kraj zaś nasz jako ściśle rolniczy, produkujący na eksport, a nader zbliżony do granic Rumunii na ruinę materyalną;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm zrywa c. k. Rząd, by przy zawarciu układu handlowo-cłowego z Rumunią, zabezpieczył produkcję rolniczą w krajach austro-węgierskich przed konkurencyą Rumunii, w szczególności:

- a) by rozporządzenie ministeryalne dotyczące zarządzeń środków weterynarsko-policyjnych z dnia 12. Kwietnia 1880. r. wydane na mocy ustawy państwowej z dnia 29. Lutego 1880, §. 7 i 40 utrzymane było w swej mocy;
- b) by układ handlowy z Rumunią nie zapewnił jej, bezpośrednio lub pośrednio, ani wolności cłowej dla zboża i innych płodów rolniczych, ani też ceł niższych na te płody od ceł, jakie ogólna austriacko-węgierska taryfa cłowa za wiera obecnie, lub w przyszłości zawierać będzie.

Lwów dnia 10. Stycznia 1887.

Abrahamowicz wnioskodawca.

W. Sapięha, S. Badeni, Wierzbicki, Stanisław Jędrzejowicz, K. Badeni, Wereszczyński, Hausner, K. Scipio, Skalkowski, S. Stadnicki, Leon Chrzanowski, Henzel, Goldmann, Pilat, Tadeusz Langie, A. Sapięha, Piotr Gross, Gnoiński, J. Czartoryski, Wł. Koziębrodzki.

Marszałek otwiera rozprawę nad nagłością powyższego wniosku, którą Izba po przemówieniu p. Abrahamowicza uchwała.

Następnie uzasadnia p. Abrahamowicz swój wniosek.

Podczas przemówienia p. Abrahamowicza, przewodnictwo obejmuje Zastępca Marszałka krajowego.

Po uzasadnieniu swego wniosku p. Abrahamowicz wnosi ewentualnie odesłanie takowego do komisji gospodarstwa krajowego, gdyby Wys. Izba nie uchwaliła załatwienia takowego natychmiast w drugim czytaniu.

Przemawia p. Henzel i wnosi pod względem formalnym przystąpienie na podstawie §. 46. regulaminu natychmiast do merytorycznego załatwienia wniosku p. Abrahamowicza.

Izba uchwała zgodnie z wnioskiem p. Henzla bez rozprawy.

Sekretarz p. St. Badeni czyta ustęp a) i b) rezolucji we wniosku p. Abrahamowicza zawartej, które Izba uchwała oddzielnie bez rozprawy, oraz przyjmuje cały powyższy wniosek w drugim czytaniu.

Przystąpiono do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wpływie nieograniczonej wolności dzielenia posiadłości tabularnych na wybory do Sejmu i do Rady powiatowej, tudzież na urząd obszarów dworskich.

Sprawozdawca p. Smolka wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zalesienia wydm piaszczystych i nieużytków.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie daru z łaski dla Maryi Veit sieroty po emerytowanym dyrektorze szkoły głównej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Pietruski wnosi odesłanie powyższego przedmiotu do komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie oznaczenia miejscowości na siedzibę trzeciego c. k. Sądu powiatowego w granicach c. k. Starostwa Rohatyńskiego.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Bereźnickiego p. Pietruski wnosi odesłanie tego przedmiotu do komisji prawniczej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje pierwsze czytanie wniosku p. Wernickiego w przedmiocie zaprowadzenia poboru na rzecz kraju dodatków do podatków konsumcyjnych.

P. Wernicki uzasadnia swój wniosek a pod względem formalnym wnosi odesłanie takowego do komisji podatkowej z poleceniem zdania sprawy jeszcze w ciągu bieżącej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy odesłanie wniosku p. Wernickiego do komisji podatkowej.

Izba przystępuje do punktu 4. porządku dziennego którym, jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z petycji:

a) gminy miasteczka powiatowego Dąbrowej w sprawie zezwolenia na pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

b) gminy miasta powiatowego Mościska w sprawie zezwolenia na dalszy pobór opłat od napojów.

Sprawozdawca p. Smolka czyta sprawozdanie Wydziału krajowego o petycji gminy mia-

steczka powiatowego Dąbrowej w sprawie zezwolenia na pobór 80% dodatku konsumcyjnego od wina i mięsa, z następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie miasteczka powiatowego Dąbrowej zezwala się pobierać w latach 1887, 1888, 1889, 1890, 1891 i 1892 80% dodatek do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Smolka czyta sprawozdanie Wydziału krajowego o petycji gminy miasta powiatowego Mościska w sprawie zezwolenia na dalszy pobór opłat od napojów, z następującym projektem ustawy:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie miasta powiatowego Mościska na dalszy pobór opłaty od napojów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gmina miasta powiatowego Mościska ma prawo pobierać przez przeciąg lat sześciu od dnia wejścia tej ustawy w życie opłatę od wszelkich napojów spirytusowych, tak słodzonych jak niesłodzonych, w gminie wyrabianych lub w obręb gminy wprowadzanych i w niej zużywanych, po ośm centów wal. austr. od jednego litra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. wymienione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy też na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Mościska.

Art. IV.

Opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy. Produkcji ani obrotu handlowego obciążać nią nie wolno.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej. Sprawozdawca czyta pojedyncze ustępy, tytuł i wstęp, które Izba uchwała.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba wszystkie ustępy projektu ustawy, oraz tytuł i wstęp w trzecim czytaniu.

Izba przystępuje do punktu 3. porządku obrad, którym jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skalkowskiego w przedmiocie wezwania c. k. Rządu, by przy organizacji istniejących i otwarciu nowych kantorów pomocniczych Banku Austro-Węgierskiego uwzględniano życzenia interesowanych powiatów i gmin, i by utrzymywanie takich kantorów poruczano instytucjom, które dają gwarancję, że przy sprawowaniu zastępstwa Banku nie będą pomijać interesów rolnictwa i przemysłu.

P. Skalkowski uzasadnia swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi odesłanie takowego do komisji bankowej.

Izba uchwała ten wniosek bez poprawy.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszków indemnizacyjnych za rok 1885.

W tem miejscu przewodnictwo odbiera napowrót Marszałek krajowy.

Sprawozdawca uwolniony od czytania całego sprawozdania, odczytuje tylko szczegóły ważniejsze z takowego, oraz następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wstrzymuje się od stanowczego załatwienia przedłożonego mu zamknięcia rachunków funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i W. Ks. Krakowskiego za r. 1885, a przyjmuje tylko je do wiadomości z zastrzeżeniami uchwalonemi na poprzednich sesjach sejmowych.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków za r. 1885. funduszu krajowego i funduszków uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych.

Sprawozdawca p. Goldman uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski komisji:

(Uchwała A.).

Sejm udziela Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków za r. 1885. funduszu krajowego i funduszków uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych.

(Uchwała B.).

Absolutoryum udzielone Wydziałowi krajowemu z rachunków funduszu krajowego i funduszków ze skarbu krajowego uposażonych za r. 1885., obejmuje także absolutoryum dla Rady szkolnej krajowej z rachunków działu wydatków funduszu szkolnego krajowego za r. 1885. z tem jednak zastrzeżeniem, że pod to absolutoryum nie podpada kwota 6.090 zł. wydana przez Radę szkolną krajową tytułem wynagrodzenia za prowadzenie rachunków funduszków szkolnych okręgowych w r. 1885.

Następnie czyta sprawozdawca dalszy wniosek komisji budżetowej:

(Uchwała).

Kwota 5.854 zł. z poz. 58b przez Wydział krajowy z rachunków r. 1885. wydzielona i do depozytu r. 1886. przeniesiona, ma być napowrót odprowadzona do rachunku r. 1885. i stanowić pozostałość z rachunków tego roku.

Wreszcie odczytuje sprawozdawca następującą rezolucję:

(Rezolucya).

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zarządził ściśle zbadanie tak obecnego stanu administracyi folwarku Czernichowskiego jak i powodów powyższego przekroczenia (str. 14 i 15 sprawozdania komisji), obmyślił środki zaradcze i o wyniku dochodzeń zdał sprawę Sejmowi przy sprawozdaniu z czynności w roku przyszłym.

W rozprawie ogólnej przemawiają p. hr. Wł. Koziębrodzki, p. Chrzanowski i p. Wł. hr. Koziębrodzki powtórnie, który stawia następujący dostatecznie poparty wniosek:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby jak najściślej zbadał przyczyny powtarzającej się ciągle różnicy w wydatności centa pobieranego od wszystkich podatków bezpośrednich w kraju, która jest większą na rzecz funduszu indemnizacyjnego, a mniejszą na rzecz funduszu krajowego, i zdał sprawę na następnej sesji sejmowej.

Przemawia sprawozdawca p. Goldman i proponuje do powyższego wniosku p. Koziębrodzkiego następujący dodatek: „również aby zbadał przyczynę i uzasadnienie, dlaczego od dwóch kategorii podatku dochodowego — mianowicie od płac urzędników i od procentów od obligacyj, -- dodatki krajowe pobierane nie są“.

P. Wł. hr. Koziebrodzki przystępuje do powyższego wniosku p. Goldmana.

Po przemówieniu p. Chrzaunowskiego i objaśnieniu Marszałka pod względem formalnym, sprawozdawca czyta:

(Uchwała A.)

Sejm udziela Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków za r. 1885. funduszu krajowego i funduszków uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych.

Izba przyjmuje takową bez rozprawy.

Następnie czyta sprawozdawca:

(Uchwała B.)

Absolutoryum udzielone Wydziałowi krajowemu z rachunków funduszu krajowego i funduszków ze skarbu krajowego uposażonych za r. 1885., obejmuje także absolutoryum dla Rady szkolnej krajowej z rachunków działu wydatków funduszu szkolnego krajowego za r. 1885. z tem jednak zastrzeżeniem, że pod to absolutoryum nie podpada kwota 6.090 zł., wydana przez Radę szkolną krajową tytułem wynagrodzenia za prowadzenie rachunków funduszków szkolnych okręgowych w r. 1885.

Izba przyjmuje takową bez rozprawy.

Następnie czyta sprawozdawca:

(Uchwała).

Kwota 5.854 zł. z poz. 58 b) przez Wydział krajowy z rachunków r. 1885. wydzielona i do depozytu r. 1886. przeniesiona, ma być napowrót odprowadzona do rachunku r. 1885. i stanowić pozostałość z rachunków tego roku.

Izba przyjmuje powyższą uchwałę bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta następującą rezolucję:

(Rezolucya).

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zarządził ściśle zbadanie tak obecnego stanu administracyi folwarku Czerniebowskiego, jak i powodów powyższego przekroczenia, obmyślił środki zaradcze i o wyniku dochodzeń zdał sprawę Sejmowi przy sprawozdaniu z czynności w roku przyszłym.

Izba uchwała powyższą rezolucję bez rozprawy.

Następnie poddaje Marszałek pod głosowanie wniosek p. hr. Koziebrodzkiego z poprawką p. Goldmana w brzmieniu następującem:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby jak najściślej zbadał przyczyny powtarzającej się ciągle różnicy w wydatności centa, pobieranego od wszystkich podatków bezpośrednich w kraju, która jest większą na rzecz funduszu indemnizacyjnego, a mniejszą na rzecz funduszu krajowego, również aby zbadał przyczynę i zasadnienie, dlaczego od dwóch kategorii podatku dochodowego, mianowicie od płac urzędników i od procentów od obligacyj, dodatki krajowe pobierane nie są i zdał sprawę z rezultatu swoich badań na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji administracyjnej z wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi mieszkańców przysiółka Wulka Turebska o wyłączenie tej miejscowości ze związku gminy Turbia w powiecie Tarnobrzeskim i utworzenie z niej samoistnej gminy.

Sprawozdawca p. Leniński uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący projekt ustawy:

U s t a w a.

z dnia , . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu osady Wulka Turebska ze związku gminy Turbii w powiecie Tarnobrzeskim i utworzeniu z tej osady gminy samoistnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Osada Wulka Turebska wyłącza się ze związku gminy Turbia w powiecie Tarnobrzeskim i ma odtąd stanowić samoistną gminę.

Art. II.

Rozgraniczenie między temi gminami tworzy granica katastralna między parcelami katastralnymi: 293 a 1142, — 1141 a 1142 — 1144 a 1140 20 a 283 i 284 — 282 a 284, 285 i 280 — 281 a 276 — 20 a 275 — 272 i 271 — 268 a 269 i 267 — 20 a 266 — 263 a 266 — 264 a 266 — 265 i 251 a 314 — 316 a 315 — 313 i 319 a 315 — 321 a 311 i 322 — 344, 341 i 337 a 2935 — 337 a 332 — 336 a 338 — 350 a 338 — 352, 356, 353, 355, 354 i 783 a 2965 — 783 a 778 — 780 i 782 — 421 a 773 — 433 a 750, 749 i 735 — 432 a 734 — 438 a 733 — 439 a 733 i 732 — 3058 a 622 — 621, 620, 614 i 2958 — 450 a 451 — 459 i 460 a 458 — 465 a 455 i 555 — wreszcie 466 a 455.

Art. III.

Od chwili prawomocnego ukonstytuowania się nowych Reprezentacyj gminnych w Turbii i Wulce Turebskiej — pozostaje dotychczasowa wspólna Reprezentacya gminna w urzędowaniu.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta pojedyncze ustępy, tytuł i wstęp, które Izba uchwała.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba wszystkie ustępy projektu ustawy, oraz tytuł i wstęp w trzeciem czytaniu.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji administracyjnej z wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia miejscowości Krzywki ze związku gminy Ładyczyn w powiecie Tarnopolskim i utworzenia z niej samoistnej gminy.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, prosi o omyłkę druku w Art. I. projektu ustawy, mianowicie: w 3. wierszu zamiast wyrazu „która“ ma być spójnik „i“ — i czyta następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu miejscowości Krzywki ze związku gminy Ładyczyn w powiecie Tarnopolskim i utworzeniu z niej samoistnej gminy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Miejscowość Krzywki wyłącza się w jej granicach katastralnych ze związku gminy Ładyczyn, w powiecie Tarnopolskim, i odtąd tworzyć ma samoistną gminę.

Art. II.

Do chwili prawomocnego ukonstytuowania się nowych reprezentacyj gminnych w Ładyczy-
nie i Krzywkach, pozostaje dotychczasowa wspólna reprezentacya gminna w urzędowaniu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, a Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta pojedyncze ustępy, tytuł i wstęp, które Izba uchwala.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba wszystkie ustępy projektu ustawy, oraz tytuł i wstęp w trzeciem czytaniu

Następuje sprawozdanie komisji budżetowej z przedłożonej przez Wydział krajowy petycji p. Kazimierza Pańkowskiego, profesora szkoły rolniczej w Dublanach, o zaliczkę na płacę.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz przemawia i czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Upoważnia się Wydział krajowy do udzielenia p. Kazimierzowi Pańkowskiemu, profesorowi wyższej szkoły w Dublanach, bezprocentowej zaliczki w kwocie dwóch tysięcy pięćset zł. w. a. (2.500 zł. w. a.), a to spłacalnej w trzech latach a w jedenastu kwartalnych ratach, z których pierwsza ma być uiszczoną w dniu 1. Kwietnia 1887.

Zaliczka ta ma być daną na podstawie najzupełniejszego zabezpieczenia funduszu krajowego, i to w ten sposób, iżby w każdym razie fundusz krajowy na jakąkolwiek stratę z tytułu niniejszej zaliczki narażony nie był.

Przemawia p. Lasocki i wnosi przejście do porządku dziennego nad powyższym wnioskiem komisji budżetowej — ewentualnie, gdyby wniosek przejścia do porządku dziennego się nie utrzymał, udzielenie zamiast bezprocentowej zaliczki, pożyczki za procentem po 5%.

Po wyjaśnieniu marszałka pod względem formalnym przemawia p. hr. Golejewski za wnioskiem komisji.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba w głosowaniu odrzuca wniosek p. Lasockiego przejścia do porządku dziennego.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek komisji budżetowej, z opuszczeniem wyrazów „bezprocentowej zaliczki“.

Izba uchwala zgodnie z wnioskiem komisji z opuszczeniem powyższych wyrazów.

Po przemówieniu p. hr. St. Badeniego pod względem formalnym Marszałek poddaje pod głosowanie wyrazy „bezprocentowej zaliczki“ z wniosku komisji budżetowej.

Izba przyjmuje w głosowaniu oba powyższe wyrazy do wniosku komisji.

Marszałek oświadcza, iż w obec tej uchwały upada dalszy wniosek p. Lasockiego.

Następuje sprawozdanie komisji budżetowej z petycji komitetu parafialnego gr. kat. cerkwi św. Norberta w Krakowie o udzielenie subwencji na restauracyę i odnowienie tej świątyni.

Sprawozdawca p. X. Kowalski uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący wniosek komisji:

Na restauracyę i odnowienie grecko-kat. cerkwi św. Norberta w Krakowie, wstawia się do budżetu na rok 1887. kwota 2000 zł. w. a.

Izba uchwala ten wniosek bez rozprawy.

Następuje sprawozdanie komisji drogowej z petycji Edmunda hr. Krasickiego w przedmiocie uwolnienia obszarów dworskich od udziału w zarządach drogowych.

Sprawozdawca p. Czaykowski uwolniony od czytania sprawozdania czyta następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją o uwolnienie obszarów dworskich od udziału w zarządach dróg gminnych przechodzi się do porządku dziennego.

Przemawia p. Wincenty Gnoiński i stawia następujący motywowany wniosek przejścia do porządku dziennego nad powyższą petycją:

Z uwagi, że ustawa z dnia 7. Lipca 1885. w niczem nie zmienia postanowień §. 28. ustawy z dnia 18. Sierpnia 1866. odnoszących się do zarządów dróg gminnych i że pod względem wzajemnego stosunku Zwierzchności gminnej do Przełożonego obszaru dworskiego pozostać ma dotychczasowy, na długoletniem doświadczeniu oparty zwyczaj; Sejm przechodzi nad petycją o uwolnienie przełożonych obszarów dworskich od udziału w zarządzie dróg gminnych do porządku dziennego.

Izba nie popiera tego wniosku p. Gnoińskiego, a po przemówieniu sprawozdawcy uchwała zgodnie z wnioskiem komisji drogowej.

Z kolei następuje sprawozdanie komisji drogowej:

a) z petycji Wydziału powiatowego w Kałuszu o udzielenie subwencji na budowę drogi gminnej z Kałusza do Kopanki.

Sprawozdawca p. Brykezyński.

b) z petycji Wydziału powiatowego w Buczaczu w przedmiocie zmiany ustawy o sadzeniu drzew przy drogach.

c) z petycji gminy Zwór o uwolnienie od zapłacenia 643 zł. 2 ct. w. a. zaliczonych przez Wydział powiatowy Samborski na rachunek gminy Zwór na rekonstrukcję drogi gminnej, przez gminę zaniedbanej.

Sprawozdawca p. Wincenty Gnoiński.

Z powodu nieobecności sprawozdawcy p. Brykezyńskiego cofa Marszałek ustęp a) z punktu 12. porządku obrad.

Sprawozdawca p. Gnoiński czyta

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji do L. s. 113. Wydziału powiatowego w Buczaczu względem zmiany ustawy o sadzeniu drzew przy drogach, z następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Petycję Wydziału powiatowego w Buczaczu i innych Wydziałów powiatowych, w tej sprawie wniesionych, odstępuje się Wydziałowi krajowemu, z poleceniem przedłożenia w tej mierze sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej“.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Gnoiński czyta

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji L. s. 290. gminy Zwór o uwolnienie od zapłacenia 643 zł. 2 ct. zaliczonej przez Wydział powiatowy Samborski na rachunek gminy Zwór na rekonstrukcję drogi gminnej przez gminę zaniedbaną, z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Nad prośbą gminy Zwór o uwolnienie od zapłacenia kwoty 643 zł. 2 ct. w. a. przez Radę powiatową Samborską na rekonstrukcję drogi gminnej w Zworze od karczmy przez wygon do końca wsi prowadzącej, w zastępstwie gminy Zwór zaliczonej, Sejm przechodzi do porządku dziennego“.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sekretarz p. St. Badeni czyta następujący dostatecznie poparty wniosek:

Zważywszy, że uchwalona na zeszłorocznej kadencji sejmowej ustawa o wprowadzeniu kart

i certyfikatów myśliwskich podług zawiadomienia Prezydium Namiestnictwa z dnia 5. bm. L. 2. nie otrzymała Najwyższej sankcyi;

zważywszy, że przeszłoroczna uchwała sejmowa konstatuje potrzebę wydania takiej ustawy;

zważywszy, że powody, dla których sankcyja tej ustawy została odmówioną, łatwo dają się usunąć bez narażenia istoty, celu i doniosłości tej ustawy:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawę o zaprowadzeniu kart i certyfikatów myśliwskich według załączonego projektu“.

Lwów dnia 10. Stycznia 1887.

Abrahamowicz wnioskodawca.

P. Gross, Ant. Wrotnowski, J. Czartoryski, W. Sapieha, Klucki, Dembowski, W. Koziebrodzki, J. Popiel, Henzel, A. Jędrzejowicz, Zamoyski, Pilat, St. Badeni, K. Scipio, Płaziński, Mieroszowski, Polanowski.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zaprowadzeniu kart i certyfikatów myśliwskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

W Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem nikomu nie wolno polować bez wydanej przez właściwą władzę karty myśliwskiej lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego (6).

§. 2.

Karty myśliwskie i certyfikaty na imię jednej osoby opiewać mające, wydaje polityczna władza I. instancyi, w której okręgu przebywa ubiegający się o wydanie karty lub certyfikatu.

Karty myśliwskie ważne są na czas tego roku słonecznego, w którym są wydane i w obrębie całego kraju. Osoby zamieszkałe za granicami kraju nie są uwolnione od obowiązku uzyskania kart myśliwskich.

§. 3.

Karta myśliwska nie nadaje prawa do wykonywania polowania po za własnym okręgiem łowieckim, względnie bez pozwolenia właściciela lub dzierżawcy prawa do polowania w odnośnym obcym okręgu łowieckim.

Ubiegający się o kartę myśliwską winien raczej wykazać się uprawnieniem do wykonywania polowania.

Władza polityczna wydawać będzie zatem karty myśliwskie tylko uprawnionym do polowania lub tym, którzy wykazą się pozwoleniem uprawnionego właściciela lub dzierżawcy prawa polowania.

§. 4.

Każda karta podlega taksie 8 zł. od osoby, płatnej w kasie urzędu podatkowego odnośnej Władzy politycznej, na rzecz funduszu krajowego.

§. 5.

Właściciele chartów opłacają od nich taksę po 10 zł. od każdej sztuki i otrzymują odpowiednie karty, do których także stosują się odnośne postanowienia tej ustawy.

§. 6.

Opłacie taksy za karty myśliwskie nie podlegają :

- a) Straż łowiecka zaprzysiężona, oraz straż polna i leśna, o ile także dla dozoru polowania będzie zaprzysiężoną.
- b) Uczniowie szkół leśnych na czas ćwiczeń łowieckich na przestrzeniach ku temu przeznaczonych.
- c) Dozorecy trzód bydła na pastwiskach, równie jak właściciele gruntów w tej części kraju, gdzie zachodzi potrzeba ochrony od drapieżnych zwierząt.
- d) Uczestnicy obław dla wytępienia szkodliwych zwierząt z urzędu zarządzanych.

Osobom wymienionym pod a), b), c), d) wydawane będą w miejsce kart myśliwskich certyfikaty, ograniczone co do celu, czasu i przestrzeni, stosownie do udowodnionej w każdym wypadku potrzeby.

§. 7.

Do bezpośredniego dozoru i do doniesienia o przekroczeniach tej ustawy uprawnionym jest właściciel lub dzierżawca polowania, a obowiązane są c. k. żandarmerya, organa bezpieczeństwa publicznego, oraz straż do dozoru polowania zaprzysiężona.

§. 8.

Udzielenia kart myśliwskich i certyfikatów odmówić należy:

- a) Osobom, nie posiadającym własnego uprawnienia do wykonywania polowania lub nie mogącym się wykazać pozwoleniem uprawnionych do wykonywania polowania.
- b) Małoletnim, wyjąwszy, jeżeli w ich imieniu ojciec lub opiekun, albo też dla uczniów szkół leśnych zawiadowca szkoły podanie wniosie.
- c) Osobom, niemogącym się wykazać kartą na broń (Waffenpass).
- d) Chorym na umyśle, nałogowym pijakom i notorycznie znanym kłusownikom.
- e) Na przeciąg lat pięciu od upływu czasu odbytej kary, osobom, które się dopuściły zbrodni przeciw bezpieczeństwu życia lub własności, albo też występku lub przekroczenia przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną (§. 335 ust. kar.).
- f) Na przeciąg lat trzech osobom karanym za przekroczenie postanowień ustaw o ochronie zwierzyny lub za przekroczenie niniejszej ustawy.

Karta myśliwska lub certyfikat mają być bez zwrotu taksy odebrane i unieważnione, jeżeli po ich wydaniu zajdzie lub dojdzie do wiadomości władzy jedna z przyczyn wykluczenia, pod a), b), c), d), e), f) wymienionych.

§. 9.

Oprócz utraty karty bez zwrotu taksy podpada grzywnie od 5—10 zł., ktokolwiek dopuści się przekroczenia postanowień tej ustawy, a mianowicie:

- 1) Kto używa karty myśliwskiej lub certyfikatu nie na jego imię wystawionego, albo kto swoją kartę lub certyfikat innym osobom do użytku udziela,
- 2) kto bez posiadania karty myśliwskiej lub certyfikatu poluje, albo przy wykonaniu polowania bez karty lub bez certyfikatu przydybanym zostanie.
- 3) kto bez wykazania się pozwoleniem właściciela lub dzierżawcy polowania po za obrębem domowego obejścia krąży z bronią myśliwską na przestrzeni, na której tym uprawnionym służy prawo polowania, jeżeli się nie znajduje w podróży, na drodze lub ścieżce do użytku publicznego oddanej.

Grzywna zamienioną być może na karę aresztu, w razie udowodnionej niemożności opłaty, w stosunku jednego dnia aresztu za każde 5 zł. grzywny.

§. 10.

Wpłaty takie wpływają do kasy Wydziału krajowego na rzecz funduszu krajowego.

Grzywny przypadają dla funduszu ubogich tej gminy, w której przekroczenie miało miejsce, gdyby zaś wymiar grzywny nastąpił w skutek doniesienia jednego z organów, do dozoru w myśl §. 7. obowiązanych, przypadnie połowa uiszczonej grzywny donoszącemu.

§. 11.

Dochodzenie i ukaranie przekroczeń tej ustawy należy do tej władzy politycznej I. instancji, w której okręgu urzędowym czyn karze podlegający popełniony został. Przeciw zarządzeniom na mocy tej ustawy wydanym, oraz przeciw orzeczeniom karnym I. instancji, służy prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa, a w dalszym toku do instancji ministeryalnej.

Przeciw dwóm równobrzmiącym orzeczeniom dalsze odwołanie się nie ma miejsca.

Zadawnienie przekroczeń następuje po upływie trzech miesięcy od dnia popełnionego przekroczenia. jeżeli w ciągu tego czasu przekraczający do odpowiedzialności nie został pociągniętym.

§. 12.

Karty myśliwskie wydane będą według wzoru A), certyfikaty według wzoru B), karty uprawniające do trzymania psów według wzoru C) i zawierać mają na odwrotnej stronie tabelarycznie ułożony wykaz z czasu, w którym poszczególne rodzaje zwierzyny podlegają ochronie w moc ustawy z 30. Stycznia 1875.

§. 13.

Ustawa wchodzi w wykonanie z dniem 1szym Stycznia po jej ogłoszeniu w dzienniku ustaw krajowych.

§. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i rolnictwa.

Wzór A.

(Strona odwrotna)

Karta myśliwska

ważna w Królestwie Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Dla
zamieszkałego

Ważna na przeciąg czasu

od do 31. Grudnia

(M. p.)

C. k. Starostwo

Magistrat

Taksa 8 zł. zapłacona do kasy

Czas ochrony zwierzyny według ustawy
z dnia 30. Stycznia 1875.

Wzór B.

(Strona odwrotna).

Certyfikat bezpłatny
na broń myśliwską.

C. k. Starostwo w
Magistrat w udziela
. mieszkającemu
w w celu
na czas

C. k. Starostwo

(L. S.)

Magistrat

Czas ochrony zwierzyny według ustawy
z dnia 30. Stycznia 1875.

Wzór C.

(Strona odwrotna).

Karta dla właścicieli chartów

Dla mieszkającego
w upoważniająca do
trzymania sztuk . . . chartów, ważna na
przeciąg czasu od do 31.
Grudnia

(L. S.)

C. k. Starostwo

Magistrat

Taksa po 10 zł. od sztuki razem . . .
zapłacona.

Czas ochrony zwierzyny według ustawy
z dnia 30. Stycznia 1875.

Przemawia p. Abrahamowicz i wnosi przekazanie powyższego wniosku z pominięciem pierwszego czytania i drukowania komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

W skutek wniesionej prośby Izba udziela p. JE. br. Ziemiałkowskiemu urlopu do końca bieżącej sesji sejmowej.

Marszałek oznajmia, iż wybór komisji rybackiej, który miał się odbyć dziś, dla spóźnionej pory zamieści na porządku dziennym następnego posiedzenia — oraz wzywa Marszałek komisję podatkową, ażeby się ukonstytuowała.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następne na dzień 11. Stycznia b. r. godz. 11. przed południem, z następującym porządkiem dziennym:

Porządek dzienny 9. posiedzenia, 4. sesji, V. poryodu Sejmu galicyjskiego, który się odbędzie we Wtorek dnia 11. Stycznia 1887. o godzinie 11. przed południem.

1. Pierwsze czytanie sprawozdań Wydziału krajowego:

a) o kredycie dla spółek wodnych;

b) w przedmiocie konwersji pożyczki w banku dla krajów koronnych w roku 1880. za-
ciągniętej;

Sprawozdawca p. Wereszczyński.

c) w przedmiocie uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 23. Stycznia 1886. o zapobieżeniu nadużyciom przy koncesyonowaniu, wykonywaniu wyszynku i sprzedaży słodzonych napojów i piwa zagranicznego;

Sprawozdawca p. Bereźnicki.

d) z wniosku posła Małeckiego w przedmiocie stopniowego wprowadzania w niektórych szkołach średnich wschodniej części kraju wykładów niektórych przedmiotów wyłącznie w języku ruskim;

e) w przedmiocie reformy szkół wydziałowych męskich.

Sprawozdawca p. Pietruski.

2. Sprawdzenie wyborów poselskich.

Sprawozdawca p. Pietruski.

3. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych — a mianowicie:

A. a) Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze powiatowej Wierzbowicz-Białobożnica;

b) Radzie powiatowej w Przemyślu od mostu powiatowego na rzece Wiarze;

c) Radzie powiatowej w Ropeczycach od mostu powiatowego na rzece Wielopolce;

B. Wydziałowi powiatowemu w Skalacie na rzecz utrzymania drogi gminnej Podwołoczyska-Grzymalów.

Sprawozdawca p. Władysław Badeni.

4. Sprawozdanie komisji budżetowej:

a) o preliminarzu wyższej szkoły rolniczej i szkoły parobków w Dublanach na r. 1887.;

b) o preliminarzu folwarku Dublańskiego na r. 1887.;

c) o preliminarzu kursu gorzelnictwa w Dublanach na r. 1887.

Sprawozdawca p. Abrahamowicz.

5. Wybór komisji dla ustawy rybackiej z 7 członków wybrać się mającej.

6. Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego:

a) z petycji Wydziałów powiatowych w Wieliczce i Myślenicach w przedmiocie pobierania przez ludność wiejską dla inwentarza żywego surowicy ze salin wielickich;

b) z petycji gminy miasta Kałusza w przedmiocie wolnego poboru surowicy dla bydła.

Sprawozdawca p. Gross.

7. Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycyach niektórych gmin miejskich względem zmiany §§. 74. i 75. ustawy budowniczej z dnia 28. Kwietnia 1882. (Nr. 77. Dz. u. kr.).

Sprawozdawca p. Romer.

8. Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Kałuszu o udzielenie subwencji na budowę drogi gminnej z Kałusza do Kopanki.

Sprawozdawca p. Brykczyński.

Koniec posiedzenia o godz. 3. po południu.

Marszałek krajowy:

Jan hr. Tarnowski w. r.

Sekretarze:

St. Badeni w. r.

A. Jędrzejowicz w. r.

Spis petycyj

wniesionych po dzień 10. Stycznia 1887.

410. Wydział powiatowy powiatowy w Brodach, pp. Smolkę, w sprawie przymusowej asekuracji budynków włościańskich.
411. Wydział powiatowy w Chrzanowie, pp. Artura Potockiego, w sprawie jak wyżej.
412. Wydział powiatowy w Brzozowie, pp. Bobczyńskiego, w tej samej sprawie.
413. Ten sam, pp. Bobczyńskiego, w sprawie wynagrodzenia gmin za dostarczane podwody.
414. Ten sam, pp. Bobczyńskiego o zmianę ustawy o ochronie własności polnej.
415. Wydział powiatowy w Chrzanowie, pp. Art. Potockiego, w sprawie jak wyżej.
416. Petycja górników i funkcyjaryuszów kopalni w Męcinie wielkiej, pp. Łubieńskiego, przeciw wprowadzaniu falsyfikatów naftowych.
417. Wydział powiatowy w Nowym Targu, pp. Romera, o wybudowanie drogi z Porouina do Czarnej Góry.
418. Gmina Żukotyn, pp. Łozińskiego, o zapomogę na budowę szkoły.
419. Gminy Postołówka i Rakówką, pp. Smolkę, o zapomogę na budowę szkoły w Postołowce.
420. Nauczyciele 4ro klasowej szkoły w Myślenicach, pp. Lasockiego, o dodatek drożyzniany.
421. Rada szkolna miejscowa w Nawaryi, pp. Goldmanna, o podwyższenie płacy tamtejszym nauczycielom.
422. Zarząd szkoły ludowej w Poroninie, pp. Pławickiego, o podwyższenie płac tamtejszym nauczycielom.
423. Rada szkolna miejscowa w Chełmku, pp. Artura Potockiego, o podwyższenie płacy nauczycielom.
424. Gmina Grabówka, pp. Bobczyńskiego, o zapomogę na budowę szkoły.
425. Zwierzchność gminy miasta Jasła, pp. Smolkę, w sprawie zezwolenia na pobór opłaty gminnej od napojów.
426. Jan Nepomueyn Wasung, pp. Wojciecha Dzeduszyckiego, o zaprowadzenie nauki robót ręcznych w szkołach mieszanych i rozpisanie konkursu na podręcznik do nauki gospodarstwa domowego.
427. Jan Jarek, były nauczyciel, pp. Tadeusza Langiego, o zarządzenie, aby mu wypłacano regularnie jego alimentację.
428. Mikołaj Rybotycki, doktorand nauk lekarskich, pp. Wład. Sapiechę, o zaliczkę w kwocie 600 zł.
429. Wydział Towarzystwa „Ruska Besida“ we Lwowie, pp. Bereźnickiego, o subwencję dla ruskiego teatru.
430. Towarzystwo bursy im. ks. Dymnickiego, pp. Buchwalda, o zapomogę.
431. Krajowe Towarzystwo kupeów i przemysłowców, pp. Małeckiego, o otwarcie czytelnicy w bibliotece zakładu Ossolińskich w godzinach wieczornych.
432. Gmina Żelaźnikowa, Myślec i Poręba mała, pp. Zborowskiego, o zwolnienie od obowiązku konkurencyjnego na utrzymanie nauczyciela.
433. Jan Chwalibóg, pp. Zborowskiego, o posadę dyetariusza lub stałej zapomogi rocznej na utrzymanie.
434. Marya Izak, pp. Hausnera, o zapomogę na kształcenie się w śpiewie.

435. Wydział powiatowy Brody, pp. Hausnera, o subwencyę dla Ludwika Korzanowskiego na kształcenie się w rzeźbiarstwie.
436. Spółka wodna w Domażyrzu w powiecie Lwowskim i Borkach janowskich, pp. Merunowicza o udzielenie subwencyi.
437. Rada szkolna miejscowa w Lesienicach, pp. Merunowicza, o podwyższenie płacy tamtejszemu nauczycielowi.
438. Rada szkolna miejscowa w Zboiskach, pp. Merunowicza, w sprawie jak wyżej.
439. Rada szkolna miejscowa w Staremsiole, pp. Merunowicza, w sprawie jak wyżej.
440. Leon Mieczysław Zawiejski, pp. Smolkę, o subwencyę na ukończenie studyów w Akademii sztuk pięknych we Florencyi.
441. Reprezentacye gmin Biskupie z Domoślavicami, Faliszewie, Charzewie i Melsztyna, pp. J. Stadnickiego, o zapomogę na budowę szkoły w Domoślavicach.
442. Bernard Jarosiewicz, uczeń szkoły sztuk pięknych w Krakowie, pp. Smolkę, o subwencyę na dalsze kształcenie się.
443. Wydział powiatowy w Żółkwi, pp. Żarskiego, w sprawie asekuracyi budynków włościańskich.
444. Ten sam, w sprawie jak wyżej.
445. Ten sam, o zmianę §. 2, 95, 96. ustawy gminnej.
446. Ten sam, o zmianę §. 38. ustawy o ochronie własności polnej.
447. Gmina Bidoszyn, pp. Polanowskiego o zapomogę na budowę cerkwi.
448. Adela Małowicz, pp. Pietruskiego, o zapomogę.
449. Gmina Nienowice, pp. Koziebrodzkiego, o zapomogę na budowę szkoły.
450. Komitet pogorzalców miasta Toporowa, pp. St. Badeniego, o zapomogę dla pogorzalców tegoż miasteczka.
451. Marya Frenkel-Niwińska, pp. Abrahamowicza, o subwencyę dla córki swej Michaliny na dalsze kształcenie się w śpiewie.
452. Wydział krajowy przedkłada prośbę Michała Hermińskiego, woźnego Wydziału krajowego o zaliczkę w kwocie 500 zł.
453. Gmina miasta Brody, pp. Hausnera; o przyspieszenie załatwienia sprawy, dotyczącej zaciągnięcia pożyczki 200.000 zł. w Banku krajowym.
454. Wydział powiatowy w Turce, pp. Łozińskiego, w sprawie sadzenia drzewek przy drogach krajowych.
455. Ten sam, o zmianę §. 98. ustawy gminnej.
456. Zarząd Towarzystwa kółek rolniczych we Lwowie, pp. Augustynowicza, o subwencyę na utrzymanie lustratora, zakupno nasion i narzędzi rolniczych.
457. Stanisław Zarański, pp. Zolla, o przyjęcie do biblioteki sejmowej jednego egzemplarza dzieła p. t. „Pierwiastki dziejów ojezystych w ich organicznym rozwoju“.
458. Kazimierz Miecznikowski, konduktor dróg krajowych, pp. St. Jędrzejowicza, o zaliczkę na płacę.
459. Józef Babiński, dytaryusz Wydziału krajowego, pp. Pietruskiego, o subwencyę dla córki swej Janiny na dalsze kształcenie jej w śpiewie za granicą.
460. Gmina Kasinka mała, pp. Struszkiewicza o zapomogę na dokończenie budynku szkolnego.
461. Wydział powiatowy w Limanowej, pp. Struszkiewicza, w sprawie podwyższenia płacy tamtejszym nauczycielom.
462. Dr. Stanisław Smolka, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, pp. Chrzanowskiego, o subwencyę na wyprawę naukową uczniów wydziału filozoficznego celem studyów historycznych w archiwach watykańskich w Rzymie.
463. Stowarzyszenie Polaków w Buda-Peszeie, pp. Smolkę, o zapomogę.

464. Paulina Krzepowska, wdowa po nauczycielu ludowym, pp. Smolkę, o podwyższenie pensyi lub o zapomogę.
 465. Komitet kościelny obrz. łać. w Stryju, pp. Abrahamowicza, o podwyższenie datku pieniężnego na odbudowanie spalonego kościoła.
 466. Rada powiatowa w Krakowie, pp. Mioszowskiego, w sprawie poboru surowicy ze salin wielickich.
 467. Julian Fabiański, słuchacz Akademii górniczej w Leoben, pp. Hoszarda, o zapomogę.
 468. Właściciele kopalń, kierownicy, dozorey, górnicy i robotnicy z Pasiecznej, Schodnicy, Majdanu, Starej, Ropicy ruskiej, Ropianki, Klęczan, Mrukowej, Morkówki, Turzego pola, Kobylan, Krygu, Ropy, Głębokiej, Libuszy, Sękowej, Bóbrki, Wańkowej i Lipinek, pp. Gorayskiego, o ukrócenie importu falsyfikatów rosyjskich do Austrii.
 469. Edward Majewski, nauczyciel kierujący w szkole ludowej w Krzeszowicach, pp. Majera, o przyznanie trzech dodatków pięcioletnich.
 470. Lwowskie Towarzystwo śpiewackie „Lutnia“, pp. Grossa, o subwencyę na utrzymanie fachowej szkoły śpiewu.
 471. Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego we Lwowie, pp. Grossa, w sprawie oddania zarządu kolei państwowej galic. pod zarząd kolei Karola Ludwika.
 472. Bazyli Pawlak, nauczyciel ludowy w Hodyńcach, pp. St. Stadnickiego, o zapomogę.
 473. Gmina miasta Nowego Sącza, pp. J. Dunajewskiego, o pożyczkę w kwocie 25.000 zł. na budowę koszar w Nowym Sączu.
-

